

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตนวนิยายจำกัดขอบเขตอยู่ในหนังสือเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนวนิยายไม่ได้เป็น เรื่องของหนังสือเพียงอย่างเดียวแล้ว แต่ได้เข้ามาในสื่อรูปแบบใหม่คืออินเทอร์เน็ต นวนิยาย บนอินเทอร์เน็ตเป็นที่นิยมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก โดยเริ่มจากเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตได้ให้บริการ เปิดโอกาสสำหรับบุคคลทั่วไปที่นิยมการแต่งเรื่องสั้นหรือเรื่องยาว เข้ามานำเสนอไว้บนเว็บไซต์ โดยที่นวนิยายบางเรื่องมีผู้เข้าชมเป็นจำนวนมากทีเดียว เช่น เรื่องมนตราแห่งทะเลทราย โดย กะกันดา ซึ่งมีผู้เข้าชมจำนวน 731,450 คน และเรื่อง love accident โดย mini มีผู้เข้าชมจำนวน 12,530 คน (เด็กดีคอกคอม, 2551ก) เป็นต้น จะเห็นได้ว่านวนิยายที่นำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ตนั้น จะเป็นเหมือนโลกส่วนตัวของวัยรุ่นที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์เฉพาะ เช่น T_T หมายถึง เสียใจ, O_O? หมายถึง สงสัย เป็นต้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่พบเฉพาะในการเล่นอินเทอร์เน็ตเท่านั้น เนื่องจาก วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากสังคมถึงแม้จะเป็นสังคมเล็ก ๆ ก็ตาม การส่งเรื่องราวต่าง ๆ ขึ้น นำเสนอบนเว็บไซต์ให้ผู้อื่นได้เข้ามาติชมนั้นส่วนมากจะมีคนให้กำลังใจ และด่างานเขียนชิ้นนั้น มีคะแนนนิยมสูงมาก ก็จะมีเมวมองจากสำนักพิมพ์เข้ามาติดต่อเพื่อนำเรื่องนั้นไปตีพิมพ์ ดังที่ นพพร (2550, หน้า 53) กล่าวว่า “เหนืออื่นใด นวนิยายเหล่านี้สะท้อนความคิดของเด็กวัยรุ่นสมัยนี้ ได้เป็นอย่างดี เพราะอะไรหรือคะก็เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นผู้เขียนเองนะซิคะ หลายคนเขียนได้ดีไม่น้อย เลยซึ่งถ้าเข้าตาถืออาจได้ลงตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์อีกด้วย” และ siripong@kidalentz.com เจ้าของคอลัมน์ ไอทีทะเลดูโลก ของหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ กล่าวว่า นิยายออนไลน์ที่นิยมเขียนดูจะเหมือนกัน ไปทุกประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีนที่เฟื่องฟู ในญี่ปุ่น เกาหลี และรวมมาถึงประเทศไทย ด้วย คือ นวนิยายแนวรักโรแมนติค กับแนวแฟนตาซี ซึ่งน่าจะเป็นเพราะกลุ่มนี้คือวัยรุ่นเป็น ส่วนใหญ่ไม่มีใครตอบสนองความอยากอ่านของพวกเขาได้เท่ากับคนในวัยเดียวกันเอง

(siripong@kidalentz.com, 2550)

ตรีสิลป์ บุญจอร์ (2547, หน้า 5) กล่าวว่าไว้ว่าวรรณกรรมสะท้อนสังคมในลักษณะรูปธรรม คือการหยิบยกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมมามีส่วนสำคัญในการผูกเรื่อง ส่วนนามธรรมคือค่านิยม ที่มีต่อชีวิตจิตใจของคนในสังคมรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนที่มีต่อสังคม ทั้งนี้เพราะนักเขียน เป็นส่วนหนึ่งของสังคม การสะท้อนเรื่องราวในสังคมจึงจำเป็นต้องอาศัยสังคม เป็นวัตถุดิบสำคัญ ในการศึกษาเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดให้เกิดความสมจริงรวมเข้ากับการใช้จินตนาการ ดังนั้นนวนิยาย

จึงเป็นงานเขียนที่ผู้เขียนบรรจงสร้างสรรค์ขึ้นในฐานะที่สัมพันธ์ กับสังคม ดังที่ โชคชัย บัณฑิตศิลปะศักดิ์ (2542, หน้า 1) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสังคม กับนักเขียน และวรรณกรรมว่านักเขียนมีสภาพเป็นประชากรในสังคมจึงต้องอาศัยวัตถุดิบจากประสบการณ์ชีวิตในสังคมของคน มาประกอบเข้ากับการจินตนาการเพื่อแปรวัตถุดิบดังกล่าวเป็นผลงาน

นอกเหนือจากการสะท้อนภาพทางสังคมแล้วนวนิยายยังให้คุณค่าแก่ผู้อ่านในด้านต่าง ๆ ด้วย เช่น ด้านจิตใจ ด้านศีลธรรม ความกตัญญู ความเพลิดเพลิน เป็นต้น และถึงแม้ว่านวนิยายจะเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น แต่ผู้เขียนก็สอดแทรกสิ่งต่าง ๆ เอาไว้ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจ ชีวิต สังคม ความเป็นอยู่ของคน ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ดังที่ บุรฉัตร บุญสนิท (2538, หน้า 726) กล่าวไว้ว่า การศึกษาวรรณกรรมจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจมนุษย์ เข้าใจโลก สังคม เพราะอารมณ์ ความคิด ค่านิยมของมนุษย์เป็นเครื่องกำหนดสังคม และการที่ผู้อ่านเข้าใจในชีวิต และสังคมผ่านการนำเสนอของผู้เขียนจะทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างที่เห็นอย่างเด่นชัดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนวนิยายนั้นเริ่มตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงระบบการสื่อสารของโลกในปัจจุบันนี้คือ แนวคิดในเรื่องของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ได้เริ่มต้นขึ้นโดยนักเขียนนวนิยายแนววิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกาที่ชื่อ William Gibson แต่งนวนิยายวิทยาศาสตร์ชื่อ “Neuromancer” ซึ่งบรรยายถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์โลกว่าอาศัยอยู่ภายใต้การติดต่อ โดย Media และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำการต่อเชื่อมถึงกันเปรียบเสมือนได้กับใยแมงมุมซึ่งความคิดต่าง ๆ จากจินตนาการในนิยายเรื่อง Neuromancer ก็ได้ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นความจริงขึ้นมาในยุคของสงครามเย็นระหว่างสหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต (สุขวิทย์ ปู่ทอง, 2541, หน้า 9) และตัวอย่างที่ใกล้ตัวเราอย่างมากที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของนวนิยายที่มีต่อแนวความคิดและพฤติกรรมของคนเราอย่างชัดเจนคือนวนิยายเรื่อง เล็บครุฑ ของ พนมเทียน โดย สมศักดิ์ ทินกร ณ อยุธยา (2547 อ้างถึงใน พนมเทียน, 2547 ก, คำนิยม) ได้กล่าวว่า “ผมเริ่มอ่านนวนิยายของ ‘พนมเทียน’ มาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย โดยเฉพาะเรื่อง ‘เล็บครุฑ’ ผมและเพื่อน ๆ มีความนิยมและคลั่งไคล้ในเอกลักษณ์ของพระเอกในคราบของทรชน ที่ชื่อ จีพ ชูชัย เป็นอย่างมาก หลังจากโรงเรียนเลิกพวกเราต้องยกปากคอเสื่อขึ้นและพากันไปเดินคอเอียงแถวหลังวังบูรพา เมื่อเกือบห้าสิบปีที่แล้ว” ส่วน นายปองพล อดิเรกสาร (2547 อ้างถึงใน พนมเทียน, 2547 ข, คำนิยม) กล่าวว่า “นิยายสองเรื่องของคุณพนมเทียนได้แก่ ‘เล็บครุฑ’ และ ‘เพชรพระอุมา’ มีส่วนเป็นแรงจูงใจอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของผม ทั้งในด้านอาชีพ และการใช้ชีวิตส่วนตัว ผมอ่าน ‘เล็บครุฑ’ เมื่อผมอายุ 14 – 15 ปี และคิดใจเรื่องราวที่ลึกลับโหดโผนของเจ้าหน้าที่สืบราชการลับ และสายลับคนแรกที่ผมรู้จักและชื่นชอบคือ ‘จีพ ชูชัย’ ถึงแม้ภายหลังผมได้ไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา และได้่านนิยายเกี่ยวกับสายลับอังกฤษที่ดังที่สุดขณะนั้น คือ ‘เจมส์ บอนด์’ ครบทุกตอน และดูหนัง

ทุกเรื่องของ เจมส์ บอนด์ รวมทั้งนิยายของสายลับอเมริกันที่นิยมอ่านในสหรัฐอเมริกา ขณะนั้นคือ แชม ดูเรล และแมท เฮล์ม ทุกคน แต่ผมก็ไม่เคยลืม ‘ซีพ ซูซึ’ ที่เป็นผู้จุดประกายให้ผม สนใจงานสืบราชการลับ และชีวิตสายลับที่ต้องมีอุดมการณ์แน่วแน่ในการเสียดสี ทำงานปิดทอง หลังพระ เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ และต้องมีศักยภาพเฉพาะตัวสูงในการปฏิบัติงาน และเมื่อผมจบการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ได้เดินทางกลับมาประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2509 และรับราชการที่กรมเศรษฐสัมพันธ์ กระทรวงเศรษฐกิจ เป็นเวลา 2 ปีแล้ว จึงโอน ไปอยู่ที่กรมประมวลข่าวกลาง ซึ่งถ้าเรียกตามภาษานิยายก็คือหน่วยสืบราชการลับฝ่ายพลเรือนของ รัฐบาลไทย นั่นเอง” ดังจะเห็นได้ว่านวนิยายนั้นมีส่วนในกรเป็นแบบอย่าง และแรงบันดาลใจ ต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลอีกด้วย เช่นเดียวกับ จีภา กงกะนันทน์ (2540, หน้า 420) กล่าวว่า ผลกระทบของนวนิยายที่มีต่อสังคมที่สำคัญคือ ให้ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ จินตนาการ ค่านิยม อุดมคติใหม่ๆ แก่ผู้อ่าน และการที่เราจะเข้าถึงวัยรุ่นทั้งในแนวคิด ค่านิยม ของวัยรุ่นหรือเข้าใจพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้น นวนิยายบนอินเทอร์เน็ตเป็นอีกช่องทางหนึ่ง ดังที่ ได้กล่าวมาแล้ว

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ต เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น เฉพาะจังหวัดชลบุรีที่มี ประชากร 1,233,446 คน มากที่สุดในภาคตะวันออกและเป็นอันดับที่ 13 ของประเทศ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2550) มีสถิติการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) พ.ศ. 2550 ในกลุ่มอายุ 15 – 24 ปี มีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุดคือร้อยละ 39.7 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 6 – 14 ปี ร้อยละ 19.3 และกลุ่มอายุ 25 – 34 ปี ร้อยละ 15.9 (มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2551) จากสถิติ จะเห็นได้ว่า กลุ่มอายุที่เข้าถึง และมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดจะเป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งจะทำให้ การเผยแพร่ค่านิยมบางอย่างผ่านอินเทอร์เน็ตสู่วัยรุ่นนั้นเป็นไปได้ง่ายคบายเพราะ วัยรุ่นเป็น วัยที่เริ่มเป็นวัยที่ก้าวเข้าสู่ผู้ใหญ่ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง และมีการพัฒนาความเจริญทางด้านสติปัญญา ความคิด และการเรียนรู้ ในหลายด้าน คือ 1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย 2. การเปลี่ยนแปลง ทางด้านจิตใจ (ประยูรศรี มณีสร, 2532, หน้า 21) จากการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น มีผลทำให้มีการ เปลี่ยนแปลงทางด้านอื่น ๆ ตามมาด้วย เช่น ค่านิยม ทักษะคติ ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ดังนั้น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังค้นหาอัตลักษณ์ของตัวเอง (มธุรส สว่างบำรุง, 2543, หน้า 15) ซึ่งอยู่ในช่วงของการสร้างค่านิยมที่เป็นของตนเอง ซึ่งโรธสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2522, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า เป็นส่วนประกอบสำคัญที่บ่งชี้ว่าบุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติ ตัวอย่างใดทั้งต่อตัวเอง และสังคม การเลือกแสดงพฤติกรรมของแต่ละคนขึ้นอยู่กับค่านิยมที่ ยึดถือเป็นประการสำคัญเพราะค่านิยมเป็นหลักที่ควบคุมการรับรู้ การตัดสินใจ การเลือก และ การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคล Kluckhohn (1962, p. 189) กล่าวว่า ค่านิยม คือความ

ปรารถนาต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการซึ่งมีความรู้สึกว่าคุณต้องและเป็นความต้องการเพื่อตนเอง และผู้อื่น ส่วน Feather (1976, pp. 4 – 5) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า เป็นความเชื่อซึ่งมีลักษณะที่ยืนยงถาวรเป็นแนวทางในการประพฤติ หรือเป็นเป้าหมายในการดำรงชีวิตเป็นสิ่งที่ตนเองหรือสังคมเห็นดี และเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือปฏิบัติมากกว่าหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น และค่านิยมที่มาจากนิยายนั้นจะมีผลกระทบกับวัยรุ่นหญิงเป็นส่วนมากเพราะจากการที่มีนักวิชาการ และผู้รู้หลายท่านได้สนใจศึกษาเรื่องของความสนใจการอ่านของวัยรุ่น เช่น ัญญาวัน อินทรกำแหง (2517, หน้า 97) กล่าวถึงความสนใจในการอ่านของเด็กในวัยรุ่น โดยสรุปว่า ช่วงอายุของวัยรุ่นหญิงตั้งแต่อายุเริ่มต้นของการเป็นวัยรุ่นคือ ช่วงอายุ 12 ปีขึ้นไป นั้นเริ่มสนใจอ่านนวนิยายของผู้ใหญ่แล้ว และเรื่อยไปจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (2537, หน้า 12) เด็กหญิงในวัยรุ่นตอนกลาง (13 – 14 ปี) ส่วนมากจะอ่านหนังสือนวนิยาย ในขณะที่วัยรุ่นชายพอใจหนังสือที่ดำเนินเรื่องเร็ว เอาจริงเอาจัง และไม่ค่อยจะสะเทือนใจ เด็กหญิงกลับชอบเรื่องความรัก เพราะวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีใจอ่อน ไม่ชอบอ่านเรื่องทารุณโหดร้าย แต่วัยรุ่นชายไม่ชอบเรื่องที่ดูเป็น “ผู้หญิง ๆ” ผู้หญิงจะนิยมอ่านนวนิยายเรื่อยไป

ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่าในขณะที่หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อหลักของสังคมกำลังเฟื่องถึงภาพของวัยรุ่นหญิงในเรื่องต่าง ๆ ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตซึ่งส่วนมากเกี่ยวกับเรื่องความอนาจาร ความรุนแรง การล่อลวงต่าง ๆ แต่ในทางกลับกันกลับไม่มีใครให้ความสนใจกับพื้นที่ในการแสดงออกถึงความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงผ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่นำเสนอผ่านนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตที่ได้แสดงออกถึงความรู้สึกและความเป็นไปของสังคมของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบัน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงผลกระทบของนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตที่มีต่อค่านิยมของวัยรุ่นหญิงในจังหวัดชลบุรี

คำถามวิจัย

1. เนื้อหาของนวนิยายที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตมีเนื้อหาอย่างไร
2. เนื้อหาของนวนิยายมีการสื่อสารด้านค่านิยมแก่วัยรุ่นหญิงในลักษณะใด
3. เนื้อหาของนวนิยายมีผลกระทบต่อค่านิยมของวัยรุ่นหญิงในด้านใดบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาค่านิยมที่ปรากฏในนวนิยายซึ่งเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต
2. เพื่อวิเคราะห์ค่านิยมของวัยรุ่นหญิงที่อ่านนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1. เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต
 - 2. เพื่อช่วยให้เข้าใจค่านิยมที่เกิดขึ้นของวัยรุ่นหญิงให้มากขึ้น
 - 3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ในการพัฒนาเยาวชนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนอบรมและปลูกฝังค่านิยมที่เหมาะสมให้เยาวชน โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงได้ต่อไป

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ข้อจำกัดในงานวิจัย คือในส่วนของกำรสัมภาษณ์นั้น พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้เปิดรับสื่อที่หลากหลาย ทั้งจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่ออื่นอีกมากมาย ขณะเดียวกัน การเปิดรับข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ตก็ข้อมูลมีหลากหลายกว่าสื่อประเภทอื่น เฉพาะข้อมูลจากการอ่านนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตจึงอาจเกิดข้อมูลที่ไม่ได้ผลโดยตรงได้

ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขโดยการคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ที่ติดตามอ่านนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตนานกว่า 1 ปีขึ้นไป และในระหว่างที่ทำการสัมภาษณ์พยายามให้เกี่ยวข้องกับตรงประเด็นไปที่ค่านิยมที่ได้มาจากนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตให้มากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหานวนิยายที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต โดยมีขอบเขตดังนี้

1. เป็นเว็บไซต์ที่ได้รับการจัดอันดับโดยเว็บไซต์ที่ได้มาตรฐานติดหนึ่งในสิบเว็บไซต์ที่คนไทยเปิดเข้าชม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้เว็บไซต์ของสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ คือ ทรูฮิต (Truchits) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่บริการเก็บสถิติผู้ใช้งานเว็บไซต์ในประเทศไทย และเว็บไซต์การจัดอันดับของเอกชน คือ อเล็กซา (aAlexa) ซึ่งเป็นของบริษัทจดทะเบียนเอนิเมชันคอตคอม เป็นเว็บไซต์เชิงพาณิชย์ที่จดทะเบียนในสหรัฐอเมริกา (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2550)
2. เป็นเว็บไซต์ที่มีพัฒนาการมาจากกลุ่มวัยรุ่นใช้เป็นที่พักผ่อน ติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารต่อกัน
3. คัดเลือกนวนิยาย ที่มีกรนำเสนอในเว็บไซตใในปี พ.ศ. 2550 โดยดำเนินเรื่องจบแล้ว และมีผู้เข้าชมจำนวน 100,000 ครั้งขึ้นไป จากการนับสถิติการเข้าชมของเว็บไซต์
4. เป็นนวนิยายที่แต่งขึ้นโดยคนไทยไม่ว่านวนิยายที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

อินเทอร์เน็ต หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารสนเทศของนวนิยาย ซึ่งเป็นสื่อที่เผยแพร่ไปได้อย่างกว้างขวาง และสามารถเข้าถึงผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้ตลอดเวลา

เว็บไซต์ หมายถึง ที่อยู่ของเนื้อหาต่าง ๆ เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล เนื้อหาของนวนิยาย เรื่องเล่า บทความ ฯลฯ บนอินเทอร์เน็ต

นวนิยายบนอินเทอร์เน็ต หมายถึง เรื่องราวที่มีลักษณะสมจริง มีบทสนทนา มีการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างปูชนทั่วไประหว่างการนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต

ผู้แต่ง/ ผู้เขียน หมายถึง ผู้ที่แตงนวนิยายลงบนอินเทอร์เน็ต โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักเขียนอาชีพ

ผู้ชม/ ผู้อ่าน หมายถึง ผู้ที่เข้าไปในเว็บไซต์เด็กดีและผู้เข้าไปอ่านนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นแนวทางในการกำหนดการกระทำทั้งต่อตนเองและต่อสังคม ซึ่งแยกประเภทดังนี้

ค่านิยมของบุคคล หมายถึง เป็นค่านิยมที่แต่ละบุคคลยึดถือและนำมาเป็นแนวปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งค่านิยมที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา ได้แก่

1. ค่านิยมที่พึงปรารถนา

1.1 การเคารพผู้อาวุโส หมายถึง การมีกิริยามารยาทสุภาพอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ การใช้ถ้อยคำแสดงสัมมาคารวะต่อผู้อาวุโสกว่าตน

1.2 ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง การปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความเต็มใจ และมีประสิทธิภาพ

1.3 ความรับผิดชอบ หมายถึง การทำงานที่ได้รับมอบหมายได้เสร็จทันเวลาที่กำหนดและได้ผลงานที่ดีตามที่ต้องการ ปฏิบัติหน้าที่หรือบทบาทที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องมีการบังคับควบคุมจากผู้อื่น ยอมรับผลของการกระทำของตนไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ดีก็ตาม

1.4 การพึ่งพาตนเอง หมายถึง การแสดงออกถึงการกระทำที่เป็นตัวของตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ ความพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง

1.5 ความกตัญญู หมายถึง การรู้สำนึกในอุปการคุณที่ผู้มีบุญคุณทำให้ ตอบแทนบุญคุณ รัก เคารพ และให้การยกย่องสรรเสริญผู้มีบุญคุณทั้งต่อหน้าและลับหลัง

1.6 การประหยัด อดออม หมายถึง การมีลักษณะนิสัยในการเก็บออม ประหยัด

2.9 การมีความเชื่อด้านไสยศาสตร์ โขคลาง หมายถึง การเชื่อโขคลาง การกระทำกิจกรรมใด ๆ มักต้องอาศัยฤกษ์ยาม ถ้าประสพภัยก็มักจะมีการสะเดาะเคราะห์หรือการเข้าหาหมอดู การขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือโดยไม่พยายามทำหรือปฏิบัติก่อน

2.10 การไม่อยู่ในระเบียบวินัย กฎข้อบังคับต่าง ๆ หมายถึง การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ การไม่เคารพกฎทั้งทางตรงและทางอ้อม

ค่านิยมของสังคม หมายถึง เป็นค่านิยมที่บุคคลทั่วไปในสังคมส่วนใหญ่ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ มีทั้งค่านิยมที่พึงปรารถนาและไม่ปรารถนา ได้แก่

1. ค่านิยมที่พึงปรารถนา

1.1 การยกย่องสรรเสริญผู้กระทำความดีต่อต้านการกระทำความชั่ว หมายถึง การให้ความชื่นชมต่อผู้ที่กระทำความดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง ปฏิเสธการกระทำผิดทุกด้านทั้งในทางกฎหมาย และตามหลักจริยธรรม

1.2 การเห็นความสำคัญของครอบครัว หมายถึง ความผูกพันกันระหว่างสมาชิกของครอบครัว การห่วงใยกันระหว่างคนในครอบครัว

1.3 ความเสมอภาคของผู้หญิงและผู้ชาย หมายถึง การให้เกียรติกันระหว่างผู้หญิงผู้ชาย ด้วยถ้อยคำหรือการกระทำ การไม่ดูถูกเหยียดหยามทางเพศหรือใช้ความรุนแรงกับเพศตรงข้าม

1.4 การเคารพกฎหมาย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎระเบียบต่าง ๆ ของประเทศที่ตนเองอาศัยอยู่

1.5 ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หมายถึง ความต้องการให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้ามั่นคง และปลอดภัย เสียดละความสุข ทรัพย์สิน ตลอดจนชีวิตของตนเพื่อป้องกันเอกราชและอธิปไตยของชาติ ส่งเสริมหรือสนับสนุนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ มั่นคงและเจริญก้าวหน้า

1.6 การให้อภัยผู้อื่น หมายถึง การยกโทษให้แก่ผู้อื่นที่ทำความผิดต่อตนเอง ไม่แสดงกิริยาอาฆาต เคียดแค้นต่อผู้ที่ทำให้ตนเจ็บใจ

1.7 การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน การให้ความช่วยเหลือในกิจการที่เป็นประโยชน์แก่สังคม

1.8 การยึดถือจารีตประเพณี หมายถึง การปฏิบัติตามประเพณีที่สืบทอดมาในสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ การปฏิบัติตามประเพณีท้องถิ่นที่ตนเองไปอาศัยอยู่ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อสังคมนั้น

1.9 ความสามัคคี หมายถึง ความปรองดองกันระหว่างบุคคลในสังคม การสร้างหรือการปฏิบัติตนเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสามัคคีกันในสังคม

2. ค่านิยมที่ไม่พึงปรารถนา

2.1 การไม่ยึดถือระบบอาวุโส หมายถึง การไม่ให้ความเคารพผู้อาวุโส การปฏิบัติตนในสังคมปัจจุบันยึดถือความเสมอกัน ขาดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การใช้ชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่ การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นอย่างเปิดเผยจนขาดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกัน

2.2 การยกย่องในอำนาจ ผู้มีอำนาจ หมายถึง การยกย่องผู้ที่มีอำนาจ และมีฐานะเหนือกว่าตนเองทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เพราะเข้าใจว่าอำนาจสามารถบันดาลให้มีทรัพย์สินเงินทอง บริวาร ความเกรงใจ รวมทั้งอิทธิพลและอำนาจมืด

2.3 ค่านิยมใหม่ในอาชีพ หมายถึง การยกย่องอาชีพซึ่งได้รับการตอบสนองทางด้านการเงินสูง อาทิ อาชีพนักธุรกิจ นักการตลาด ในขณะที่เดียวกันก็ไม่นิยมอาชีพที่เงินเดือนน้อย และใช้แรงงานมาก อาทิ อาชีพชาวนา ชาวไร่ เป็นต้น

2.4 วัฒนธรรมบริโภค หมายถึง การรักความสะดวกสบาย โดยขาดลักษณะนิสัยในการเก็บออม การบริโภคสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ

2.5 การนิยมเสรีภาพโดยปราศจากขอบเขต หมายถึง การขาดวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนเป็นผู้ซึ่งไม่เคารพกฎหมายของบ้านเมือง ชอบทำอะไรตามใจตนเอง ขาดจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคม การขาดการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ขาดความมีระเบียบวินัย

2.6 การพ่นกันขี้ต่อ หมายถึง การพ่นกันในเรื่องทั่วไปในการดำเนินชีวิต การแสดงออกถึงการพ่นกันจากเรื่องเล็กน้อย ไปจนถึงเรื่องใหญ่

2.7 การรักพวกพ้องจนเกินพอดี หมายถึง การช่วยเหลือกันในทางที่ไม่ถูกต้อง การร่วมมือช่วยเหลือกันโดยไม่ได้คำนึงถึงวิธีการที่เหมาะสม การส่งเสริมบุคคลอื่นในทางที่ไม่ควรปฏิบัติ

2.8 การนิยมความร่ำรวย หมายถึง ต้องการเป็นบุคคลที่ร่ำรวย มีทรัพย์สินเงินทองมากมาย ภูมิใจเมื่อมีทรัพย์สินเงินทอง คิดหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทองโดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่ได้มา

2.9 ความไม่เสมอภาคของหญิงและชาย หมายถึง การไม่ให้เกียรติกันระหว่างผู้หญิงผู้ชาย ด้วยถ้อยคำหรือการกระทำ การดูถูกเหยียดหยามทางเพศ

2.10 การแสดงความรักในที่สาธารณะ หมายถึง การสัมผัสร่างกายกันของคู่รัก หรือชายหญิงในที่สาธารณะ

2.11 การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน หมายถึง การมีความผูกพันทางร่างกายของชายหญิงก่อนมีประเพณีทางศาสนา หรือการรับรู้ของสังคม

วัยรุ่นหญิง หมายถึง ผู้หญิงที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น คือ อายุ 13 – 15 ปี วัยรุ่นตอนกลาง คือ อายุ 16 – 18 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย อายุ 19 – 20 ปี เป็นวัยที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตอยู่ในช่วงซึ่งมีวุฒิภาวะทางเพศ อันเป็นลักษณะของความเป็นหญิงที่ปรากฏชัดเจน

การเชื่อฟัง ยอมตาม หมายถึง การที่ผู้อ่านนวนิยายยอมรับในความคิดหรือความหมายของค่านิยมที่อยู่ในนวนิยาย และในอนาคตสามารถที่จะปฏิบัติตามได้

ขบถ ปฏิเสธ หมายถึง การที่ผู้อ่านนวนิยายไม่ยอมรับความคิดหรือความหมายของค่านิยมที่อยู่ในนวนิยาย

เลือกรับ หรือต้อรอง หมายถึง การที่ผู้อ่านนวนิยายยอมรับความคิดหรือความหมายของค่านิยมที่แฝงอยู่ในนวนิยายแต่อาจจะนำไปปฏิบัติตามหรือไม่ก็ได้ตามเงื่อนไขของผู้อ่านแต่ละบุคคล